

[Niels Andersen]

Jeg beklager i øvrigt den tilsyneladende tendens til fra Grønlands side på mange måder at gå egne veje. Vi har haft et godt samarbejde med Grønland i mellem 200 og 300 år, og jeg vil meget henstille, at man gør, hvad man kan, for at det kan fortsætte. Der er klokket i denne sag efter min mening. Jeg vil spørge ministeren, om han vil arbejde for, at dette fællesanliggende, som han har talt om her fra denne talerstol i dag, bliver fremmet hos de grønlandske myndigheder.

Ivar Hansen (V):

Spørgsmålet relaterer jo til, som det allerede er blevet nævnt, aktstykke nr. 267 i finansudvalget, som energiministeren har ønsket stillet i bero. Jeg er bekendt med, at energiministeren i den forbindelse har haft en korrespondance med landsstyreformanden i Grønland, Jonathan Motzfeldt, og at energiministeren også over for finansudvalget har gjort gældende, at han er indforstået med, at der finder en principiel drøftelse sted i det såkaldte råstofudvalg.

Energiministeren har allerede svaret, at dette aktstykke ikke direkte har sammenhæng med den forskning, Risø har i gang ved Kvanefjeldet, og som skal løbe frem til 1982, men jeg har alligevel forstået, at det, ansøgningen går på, er en bevilling til en aktivitet, der skal ligge inden for den samme tidsramme og så vidt mig bekendt alligevel er meget nært sammenhængende med den aktivitet, Risø udfører.

På baggrund af den forskning, som Risø udfører, som er besluttet, og som løber frem til 1982, spørger jeg, hvad årsagen er til, at energiministeren er indforstået med en principiel drøftelse i råstofudvalget. Hvad er det for principielle overvejelser i den forbindelse, som energiministeren er indforstået med finder sted?

Jeg vil endvidere gerne spørge, hvordan det med den udsættelse, der her finder sted, kommer til at ligge med det EF-tilskud, som jo androg – så vidt jeg husker – cirka halvdelen af beløbet i ministerens ansøgning. Bliver den del nødlidende? Jeg vil også gerne spørge, hvor lang man kan formode at udsættelsen bliver, inden det videre forsøgsarbejde ved Kvanefjeldet kan sættes i gang, som følge af at ministeren har trukket dette aktstyk-

ke om ikke tilbage, så ønsket det stillet i bero.

Maisted (FP):

Kan ministeren bekræfte, at vi kan stille alle de spørgsmål, vi har lyst til med hensyn til forhold i Grønland? Det er alligevel grønlænderne, der bestemmer, om vi overhovedet får lejlighed til at bryde mere malm eller ej. Er det ikke sådan, at den danske regering føler sig en smule til grin over for det grønlandske hjemmestyre, der på den ene side gerne vil have adskillige milliarder kroner til at finansiere deres samfund, men på den anden side ikke vil være med til at yde?

Energiministeren (Poul Nielson):

Med hensyn til hr. Niels Andersens smag i munden vil jeg sige, at jeg har det selv på den måde i denne sag, at der formelt ikke var nogen tvingende grund overhovedet til at stille anmodningen til finansudvalget i bero. Men når der i en henvendelse til mig fra det grønlandske hjemmestyre udtrykkes et ønske om at få spørgsmålet diskuteret, så mener jeg, at det er rigtigt at prioritere hensynet til et fremtidigt positivt samarbejde med de grønlandske myndigheder højere end at holde sig strikte til formalia. Jeg håber, at sagen kan få en positiv afgørelse på denne baggrund. Jeg har fundet det helt forkert i denne sag, som ikke er ret stor, at udvise en adfærd, som kunne risikere at føre til en konfrontationspræget diskussion, som der slet ikke er baggrund for i sagens indhold.

Derfor håber jeg selvfølgelig også, at det EF-tilskud, som teknisk set er grunden til, at sagen overhovedet skulle i finansudvalget, fortsat kan anvendes, idet der her er tale om en udsættelse. Jeg tør ikke her sige præcist, hvor lang en udsættelse der kan blive tale om, men de øvrige bag ved liggende problemer taget i betragtning har jeg fundet, at det var rigtigt at gå forsigtigt frem og hellere drøfte tingene én gang for meget end én gang for lidt i forhold til de grønlandske myndigheder.

Det er baggrunden for, at jeg har vurderet det, som jeg har gjort her, når jeg har fået denne henvendelse. Det er også baggrunden for, at der var rimelig grund til at søge finansudvalget, som jeg gjorde. Det var der formelt god grund til at gøre. Men når jeg så